

Άρειος Πάγος: 669/1984, Τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 33/85 σελ. 452

Περίληψη: Εργατικό ατύχημα-Ναυτικοί. - Εργατικό ατύχημα συνιστά και η επιδείνωση προϋπάρχουσας πάθησης ή νοσηρής κατάστασης του εργαζομένου, όταν αυτή δεν είναι συνέπεια της εκτελέσεως της συμβάσεως εργασίας, αλλά οφείλεται σε αιφνίδιο και απρόβλεπτο γεγονός άσχετο προς τον οργανισμό του πάσχοντος, που επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξ αφορμής της εργασίας. - Ναυτικός που έπασχε από χρόνια βαριά νεύρωση με κατάθλιψη. τσίμπημα από κουνούπι, μακροχρόνια νόσηση από βαρείας μορφής τριταίο πυρετό, έξαρση της αρχικής νόσου. - Αναίρεση για αντιφατικές αιτιολογίες (ως προς το αν η έξαρση της νευρικής παθήσεως βρίσκεται σε αιτιώδη σύνδεσμο με τον τριταίο πυρετό).

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. Ι. ΓΟΥΡΝΑΣ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. Σ. ΣΑΜΟΥΗΛ, αρεοπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Α. Μπακόλας, Γ. Ρεδιάδης

Επειδή εκ των άρθρων 1, 2 και 3 του διά του β.δ. 24.7/25.8.1920 κωδικοποιηθέντος ν. 551, έχοντος εφαρμογήν κατ' άρθρον 66 του ν. 3816/1958 και επί ατυχημάτων εκ βιαίου συμβάντος ναυτικών, σαφώς συνάγεται ότι συνιστά εργατικόν ατύχημα και η επιδείνωσις προϋπαρχούσης παθήσεως ή νοσηράς εν γένει καταστάσεως του εργαζομένου, όταν αυτή δεν είναι συνέπεια της εκτελέσεως της διά της συμβάσεως αναληφθείσης εργασίας, αλλ' οφείλεται εις μεσολαβήσαν αιφνίδιον και απρόβλεπτον γεγονός, επελθόν εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής και ασχέτου προς τον οργανισμόν του παθόντος, οίον δύναται να είναι και η συνεπεία νύγματος εντόμου (κώνωπος) ενδημούντος εις τροπικάς χώρας, προσβολή του εργαζομένου και μακροχρόνιος νόσησις υπό βαρείας μορφής τριταίου πυρετού. Εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεώς του, το δικάσαν Εφετείον εδέχθη ότι ο ενάγων και ήδη αναιρεσειών εναυτολογήθη τη 2.2.1973 εις Μπέλφαστ της Ιρλανδίας επί του εις την πλοιοκτησίαν της αναιρεσιβλήτου ανήκοντος και τελούντος υπό Ελληνικὴν σημαίαν φορτηγού πλοίου "Ι.**", ως υποπλοίαρχος και προσέφερον υπό την εν λόγω ιδιότητα τας υπηρεσίας του μέχρι της 5.1.1974, ότε εις τον λιμένα Λας Πάλμας των Καναρίων νήσων συνεπεία νύγματος κώνωπος του είδους Φαλτσιπάρομ προσεβλήθη υπό κακοήθους τριταίου πυρετού και απολυθείς πάραυτα υπό του πλοίαρχου εισήχθη την επομένην ημέραν (6.1.1974) εις το Νοσοκομείον "Βασίλισσα Βικτωρία", ένθα παρέμεινε νοσηλευόμενος μέχρι της 20.2.1974. Εν συνεχεία ούτος επαναπατρισθείς, ενοσηλεύθη και εν Ελλάδι "καταβληθέντων υπό της εργοδότιδος μισθών ασθενείας τεσσάρων μηνών". Ότι μετά ταύτα εκρίθη διά της υπ' αριθμ. 83/20.3.1980 γνωματεύσεως της Δευτεροβαθμίου Υγειονομικής Επιτροπής του ΝΑΤ ως ανίκανος διά το ναυτικόν επάγγελμα κατά ποσοστόν 60% λόγω χρονησάσης βαρείας νευρώσεως μετά καταθλίψεως, νόσου διαθεσικής ενδογενούς, ήτις ουδεμίαν σχέσιν έχει με την κατά την διάρκειαν της υπηρεσίας του επί του πλοίου προσβολήν του εξ ελονοσίας, πλην όμως υπέστη έξαρσιν "εκ της βαρείαν νοσήσεως του επί του πλοίου". Υπό τα περιστατικά ταύτα το Εφετείον εδέχθη περαιτέρω ότι η εκδήλωσις της ελονοσίας δεν συνιστά εργατικόν ατύχημα, ως μη οφειλομένη εις ιδιαίτερος δυσμενείς συνθήκας εργασίας, διότι η ανικανότης του αναιρεσειόντος προς εργασίαν δεν ήτο απότοκος της ως άνω νόσου, αλλ' οφείλεται εις την εξ ης ούτος και πρότερον έπασχε βαρείαν νεύρωσιν μετά καταθλίψεως, "ουδεμίαν σχέσιν έχουσαν... με την βαρείαν νόσησιν εξ ελονοσίας, ήτις απλώς επέφερον έξαρσιν της νόσου, εξ ης η ανικανότης προς εργασίαν". Ταύτα δεχθέν το δικάσαν Εφετείον και δι' επικυρώσεως της πρωτοδίκου αποφάσεως, απορρίψαν την αγωγήν, διώκουσαν την επιδίκασιν αποζημιώσεως, λόγω εργατικού

ατυχήματος, εστέρησε την απόφασίν του νομίμου βάσεως, ως διαλαβόν εν αυτή αντιφατικός αιτιολογίας, καθ' όσον, εν ω εν αρχή δέχεται ότι η βαρεία νεύρωση μετά καταθλίψεως, συνεπεία της οποίας ο αναιρεσείων κατέστη ανίκανος προς άσκησιν του ναυτικού επαγγέλματος κατά ποσοστόν 60%, ουδεμίαν έχει σχέσιν με την νόσησίν του εξ ελονοσίας, κατά την περαιτέρω ανάπτυξιν της αιτιολογίας επάγεται ότι η αυτή ως άνω προκαλέσασα την ανικανότητα ψυχική νόσος υπέστη έξαρσιν συνεπεία της βαρείας νοσήσεώς του "επί του πλοίου". Συνεπεία της τοιαύτης αντιφάσεως δεν δύναται να κριθή εάν το Εφετείον εδέχθη η ου την ύπαρξιν αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της εξ αφορμής της εκτελέσεως της εργασίας του αναιρεσειόντος επί του πλοίου προσβολής του εξ ελονοσίας και της επιδεινώσεως της εξ ης έπασχεν ούτος βαρείας νευρώσεως μετά καταθλίψεως, ήτις έσχεν ως αποτέλεσμα την προς εργασίαν ανικανότητα. Κατ' ακολουθίαν τούτων η προσβαλλομένη απόφασις δέον να αναιρεθή, κατά το άρθρον 559 αριθ. 19 Κ.Πολ.Δ. και τους βασίμους περί τούτου, τοιαύτην ο έννοιαν έχοντας, πρώτον, δεύτερον και τρίτον λόγους αναιρέσεως.